UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s. Anna v[e]l [de] co[n]ceptio[n]e [vir]gi[n]is. [sermo]. iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

cõdebat pectoris. Fact⁹ etiaʒ ep̃s ſollicite
ꝑſo p̃dicabat. Hiere. iij. Dabo vobis pa/
ſtores/iuxta cor meũ/ ꝛ paſcent vos ſcia et
doctrina. Tertiũ ē firmitas ↄſtantie. Vñ
tres pueros iniuſte iudicatos ↄſtanter eri
puit/ ꝛ iudicē rephendit. Eccĩ. vij. Noli q̄
rere fieri iudex: niſi valeas ꝟtute irrũpere
iniq̃tates, ne forte extimeſcas faciē poten
tis/ ꝛ ponas ſcãdalũ i agilitate tua. Vnð
dñs p̃mo prelato ipoſuit nomē Petr⁹/ qð
a petra dr. Tertio fuit cõmendabil' ex pte
modi eligendi: ꝛ hoc tripliciter

Primo: qꝛ fuit canonica
Scðo: qꝛ fuit pacifica
Tertio: qꝛ fuit diſcreta

¶ Primo ꝙ fuit canonica ꝑ cõpromiſſuz:
ꝛ diuinã inſpirationē. Heb. v. Nec q̄ſq̄ ſi/
bi ſumat honoreʒ: ſed q̄ vocat a deo tanq̄
Aaron. Adidē, viij. q. j. In ſcripturis. Et
c. q̄ epm. ¶ Scðo qꝛ fuit pacifica: qꝛ oēs
ↄſenſerũt. Sʒ dr Gen. xxv. qꝛ in vtero Re
becce filij collidebant: qꝛ prelati q̄ debent
eſſe filij eccl'ie q̄tidie altercantur. ¶ Ter/
tio fuit diſcreta. Tũc em̄ electio eſt diſcre/
ta: qñ ſcʒ ſi eſt i collegio pſona idonea eli/
git: ſi extra collegiũ ē pſona mag' idonea:
inde aſſumat. Vide in c. qꝛ ꝓpter, ð electꝫ.
Jõ ſanct⁹ Nico, extra collegiũ fuit elect⁹
qui erat valde idone⁹. iiij. Reg. x. Eligite
meliorē de filijs dñi nrĩ, nõ em̄ tenent eli/
gere optimũ/ qꝛ nõ poſſet inueniri/ ſed ad
bonũ aut meliorē. Si em̄ in collegio ē do/
nus/ ꝛ extra collegiũ melior: bono eſt p̄po
nend⁹. De h̄ dic vt notat Tho. in q̄libe. xj
q. vj. Et canoniſte in c. monaſteriũ. xvj. q.
vi. Et glo. viij. q. j. lʒ ergo. Et de iure pa/
tro. c. j. Et c. qm̄. Et Joã. anð. in c. duob⁹.
de reſcptis li. vj. In nouella ſup. vj. elige/
re teneant. ¶ Sext⁹ effect⁹ ē ꝟtualis ad/
miniſtratio. Debet em̄ p̄lat⁹ poſtq̄ legiti
me eſt ꝓmot⁹ ꝟtualiter adminiſtrare: ad
quã miniſtrationē tria p̃ncipalit' req̃runt
q̄ ponit aplus. Titũ. ij. Abnegantes ipie
tatē ꝛ ſecularia deſideria: ſobꝛie: ꝛ iuſte et
pie viuam⁹ in h̄ ſecl'o ꝛc. ¶ Nota Sobrie
q̄ ad ſe/ iuſte q̄ ad ſubditos/ pie q̄ ad deuʒ.
Sic Nico. potifex ordinat⁹ q̄ ad ſe ſobrie
vixit/ abſtinēs ab oi ↄtagio vitioꝝ. Nam
eandē hũilitatē quã p̄us habuerat ꝛ moꝝ
grauitatē in oib⁹ ſectabat/ corpus ieiunio
macerabat/ m'ieꝝ ↄſortia fugiebat. Pote
rat ergo illud dicere cum apoſtolo. Caſti/
go corpus meũ ꝛ in ſuituté redigo/ ne for
te cum alijs p̃dicauerim egoipſe reprobus
efficiar. j. Cor. ix. ¶ Secundo vixit iuſte
quo ad ſubditos: ipſis opa miſcðie mini/
ſtrando. Miſericordia em̄ q̄ a puerilibus
annis imbibebat in eo continue augebat.
erat ꝙ miſericors erga ſubitos tam circa
opa miſcðie corpalis q̄ ſpũalis. Nam ale
bat egenos/ veſtiebat nudos/ redimebat
captiuos/ colligebat pegrinos ꝛc. miſeri/
cordie opera indigētib⁹ exhibebat. Circa
opa etiã miſcðie ſpũalis ſe diligentiſſime
habebat inſtruēdo ignorãtes/ ↄſulēdo du/
bitantib⁹/ corripiendo inq̄etos/ cõſolabat
puſillanimos. vltra in p̃dicatiõib⁹ rephen
debat, iuxta illud Greg. in. xij. c. ſui paſto/
ralis. ꝛ i decretꝫ. xliij. di. Sit rector diſcre/
tus in ſilētio/ ne aut tacēda ꝓferat/ aut ꝓ/
ferēda reticeſcat. Nã ſic incauta locutio i
errorē ptrahit: ita indiſcretũ ſilentiũ eos q̄
erudiri poterãt/ i errorē derelinq̄t ꝛc. Vñ
dr in legēda q̄ erat efficax in loq̄ndo/ ala/
cer i exhortãdo/ ſeuer⁹ i corripiēdo. ſic etiã
iuſt⁹ erat in puniēdo delinq̄ntes: vt ſeueri
tatē miſcðia temparet: qꝛ vt dr Gre. i mo/
ralib⁹/ ꝛ in decretis. xlv. di. Diſciplina vel
miſcðia multũ deſtituit ſi vna ſine altera
teneat. ſʒ circa ſubditos ieſſe dʒ rectorib⁹ et
iuſte ↄſulens miſcðia ꝛ pie ſeuiēs diſcipli
na ꝛc. Eccĩ. vj. Noli eſſe nimis iuſt⁹. Itē
Prouer. xxx. ꝛ in decretis. iiij. di. Deniq̄.
Qui nimis emũgit elicit ſanguinē. Verũ
q̄ tñ ē neceſſariũ: qꝛ ſamaritan⁹ infudit vinũ
ꝛ oleũ ſauciato: vt legit. Lu. x. Tertio vi/
xit pie q̄ ad deũ: qꝛ ſepius in orōne puigi/
labat. ꝛ deo in oib⁹ deuotiſſime ſeruiebat.
¶ Septim⁹ effect⁹ ē ſupnalis glĩficatio:
q̄ eſt vltim⁹ ꝛ maxim⁹ grẽ effect⁹ et finis
oim alioꝝ effectuũ: q̄ dat oib⁹ ſanctꝫ Eſa.
lxj. Darem eis coronã ꝓ cinere oleũ gau/
dij ꝓ luctu paliũ laudis pro ſpiritu meroꝛꝫ
Sancti viri in p̄ſenti vita fuerũt in humi
liatione/ luctu ꝛ merore. Sed ꝓ cinere hu
miliatiõis habebũt ſublimitatē glĩe. ꝓ lu
ctu habebũt iocunditatē mētis. ꝓ merore
ꝟo habebũt immortalitatē. quã nobis cõ
cedere dignet fili⁹ dei Amen.

¶ De beata Anna. Vel de natiuitate b. ꝟginis. ser. iiij.

De beata Anna et

B Enedictus

fructus ventrꝫ tui. Luc. j. Uerba ꝓpoſita ſunt dicta ab Heliſabet ad ꝟginē gl'ioſam. Sed ad ꝓpoſitum ſpproprio illā ad beatā Annā mrēm virginis gl'ioſe dicēs. O beata Anna. Benedictus fructus ꝛc. Materia ergo ſmonis erit de ea ꝛ filia eius: ꝑus tamē ipam virginē ſalutemus dicētes. Aue Maria ꝛc.

¶ Pro declaratiōe verboꝝ ꝛ introductiōne ſmonis eſt notādū: ꝙ licꝫ btā Anna habuerit tres filias noīe marias de trib viris. ſ. beatā virginē. Primā ꝺ Joachim aliā mariā de Chleopha: ꝛ tertiā mariā ꝺ Salome que omnes fuerūt fructus ventris ſui: tamē ꝑncipalioꝛ ꝛ excellētioꝛ fructus ventris ſui fuit virgo beata. Ratio ē duplex. Prima q: ex alijs marijs habuit nepotes hoīes puros: ꝗuis ſanctos: ſꝫ ex virgine Maria habuit nepotē deū filiuꝫ dei. Nota Genealogiā. Ex ꝟgine ei Maria habuit chr̄m. Scda maria habuit q̄tuoꝛ filios ex Alpheo: ſcꝫ Jacobū minoꝛē ꝛ Joſeph iuſtum: Simonē ꝛ Taddeum. Tertia maria habuit duos filios ex Zebedeo: vicꝫ Joannē apl'm ꝛ euangeliſtā: ꝛ Jacobū maioꝛē. Vn̄ verſus.

Ex Joachim Cleopha Salome tres anna marias.
Quas habuit iunxit Joſeph Alpheo Zebedeo.
Uni⁹ hec maṫ ē: hec quattuoꝛ: illa duoꝝ.

¶ Ecce q̄ꝫ benedictus fructus ꝛc. ꝛ patꝫ ꝑma rō. Scda ratio: q: ex alijs filiab ſuis nō accepit Anna aliquā ſanctitatē: ſed ex virgine Maria ſic: q: ex ſctificatōe virginis gl'ioſe que fuit facta in vtero ſancte Anne. Etiā ipa mater ꝟginis ꝯſecuta eſt ſctitatis augmētū. Si em̄ ex voce ſalutatiōis ꝟginis ſctificatus eſt Joānes bap. in vtero matris: iuxta illō Luc. j. Ecce ei vt facta eſt vox ſalutatiōis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Sicut ſanctificaṫ infans ꝑ ꝟbum ſacerdotis baptizātis ꝛ in imerſione aque: q: accedit verbū ad elementū ꝛ fit ſacramentū. j. q. j. Detrahe. Quāto magis ergo ſanctificatio beate Anne augmentata eſt ex preſentia coꝛpoꝛali ꝟginis in vtero ſuo ꝑ nouē menſes. Et ex hoc ſoluiṫ q̄ſtio quoꝛundā quare eccl'ia nō facit feſtum de Joachim patre ꝟginis ſicut ꝺ beata Anna ꝛc. Uide infra in alio ſmone eiuſdem in introitu q̇ incipit. Habetis fructū veſtrū ꝛc. Patꝫ ergo ex p̄dictis ꝙ thema ad ꝓpoſitū intelligiṫ de virgine Maria q̄ per excellentiā fuit bn̄dictus fructus ventris ſctē Anne. Sed ꝑ latioꝛi declaratōe nota ꝙ iſte fructus fuit multifariam multiſꝙ modis ꝛ tempoꝛib bn̄dictus.

Primo fuit benedictus a deo patre: per eternalē p̄deſtinationē.

Scdo fuit bn̄dictus a patriarchis: per figuralē ꝯſignationē.

Tertio fuit bn̄dictus a ꝓphetis ꝑ ꝓphetalē p̄nunciationē.

Quarto fuit bn̄dictus a gentilib ꝑ diuinalē reuelationē.

Quinto fuit bn̄dictus ab angelis: ꝑ p̄ſentialē exhibitionē.

Sexto fuit bn̄dictus a ſpūſctō: ꝑ ſpecialē ſanctificationē.

Septimo fuit bn̄dictus ab eccl'ia: ꝑ ſingularē ſolennizationē.

Octauo fuit bn̄dictus a filio dei: ꝑ carnalē aſſumptionē.

¶ Et incepimus iſtā diuiſionē: a deo ꝛ finimus in deo: q: ipē eſt alpha ꝛ o: ꝑncipiū ꝛ finis: ſic̄ diciṫ Apoca. j. Primi ergo ꝛc. Pro huius declaratiōe notādū ꝙ ab eterno in ꝯſiſtoꝛio trinitatis. q̄ttuoꝛ fuerūt cōſilia celebrata. Primū ꝯſiliū fuit qualiter ſupna ciuitas hieruſalē edificareṫ: ꝛ a q̄bo ciuib habitareṫ ꝛ fuit determinatū ꝙ crearenṫ angeli a quib tanꝙ̄ a nobiliſſimis habitareṫ. Ut diuina bonitas oſtenderet bonitatē ſuā: q: bonū de ſui natura eſt diffuſiuū. Uide de his ꝯſilijs latius q̄ō ſcriptū in Paraſceue in ſmone q̇ incipit. Expedit vobis ꝛc. ꝑte ꝑma. ¶ Scdm̄ ꝯſilium fuit: quia em̄ deus p̄uidebat ꝙ multꝭ angelis peccaturis ciuitas illa ꝑ magna parte futura eſſet deſolāda. fuit ergo in eodem ꝯſilio agitatū quonā modo eſſet illa ciuitas reparanda: ꝛ fuit ꝯcluſum ꝙ crearenṫ hoīes ad oꝛdines angelicos aſſumēdi. Sed quia deus p̄uidit ꝙ omnes hoīes eſſent in Adam peccaturi. ꝛ ꝯſequēter illius ciuitatis habitatiōe p̄uandi: ideo fuit tertiū cōſiliū in quo fuit queſitū qualiter

diminutioni ciuitatꝫ ꝓuideret. Ubi fuit
diſcuſſum qđ erat meli⁹ ⁊ iuſti⁹: an ꝙ an/
geli lapſi redimerent: aut hoies ꝑditi: ⁊ fu/
it determinatū ꝑ hoibus. Ratio qꝛ preui/
dit btā trinitas: ꝙ angeli futuri erāt obſti
nandi: ſed nō hoies. Et qꝛ difficile erat vi
dere modū ꝑ quē poſſet cōuenienti⁹ hoies
reꝑari: iō fuit quartū ꝯſiliū de mō repara
tionis. Ubi fuit decretū a ſctiſſima trini/
tate: debere creari q̄ndā ꝟginē digniſſimā
⁊ omi gratia plenā: de q̄ fili⁹ dei carnē aſ/
ſumeret: ⁊ ſic gen⁹ humanū redimeret ⁊c̄
Fuit ergo ꝟgo tūc benedicta ab eterno in
mēte diuina. De hoc hꝫ auctoritas myſti/
ca Prouer. viij. Dñs poſſedit me in initio
viaꝝ ſuaꝝ. Anteq̄ꝫ quicq̄ꝫ faceret a ṗnci/
pio ab eterno ordinata ſum. nonduꝫ erant
abyſſi: ⁊ ego iā concepta erā. Nota. Dñs
poſſedit me. ſ. in volūtate ſua: ab initio vi/
arū ſuaꝝ. i. creaturaꝝ. Et pōt intelligi for
taſſe initio. i. ante initiuꝫ. Uel initio. i. in
principio. i. ab eterno: ſicut ibi. In princi/
pio erat verbū. Uel dic. In principio. i. in
filio dei/ q̄ eſt mens ſeu intellect⁹ patris:
qui intellect⁹ eſt principiū creaturaꝝ ſua/
rū. qꝛ in ṗncipio. i. in filio dei creauit de⁹
celum ⁊ terrā. Uñ ſequit. Ab eterno ordi
nata ſum. ſ. in conſiſtorio ſanctiſſime trini
tatis. nondū erāt abyſſi. i. creature ⁊c̄. Et
ego iam concepta erā. ſ. in mente diuina.
Itē ad idem. Eccī. xxiiij. Ab initio ⁊ ante
ſecl'a creata ſum. Uide infra. ¶ Scđo fu
it benedict⁹ a patriarchis ⁊c̄. Primo qui
dē fuit ṗſignata in primis paretib⁹: q̄bus
de⁹ reuelauit poſtq̄ꝫ peccauerūt/ ꝙ ex eoꝝ
poſteritate deberet naſci ꝟgo ⁊c̄. Uide. ſ.
in ſmone eiuſdē ꝟginis q̄ incipit. Nondū
erāt abyſſi ⁊c̄. In ṗncipio. Et adde. Qñ
eñ dixit de⁹ ad ſerpentē. Inimicitias po/
nā inter te ⁊ mlierē/ ⁊ ſemen tuū ⁊ ſemē il
li⁹: ipā cōteret caput tuū. Geñ. iij. Caput
diaboli pōt dici: alio mō ſuperbia q̄ eſt ca
put. i. principiū omis peti ⁊ ruine angelo
rū ⁊ hoim. Uñ dt Tobias filio ſuo. Suꝑ
biā nūq̄ꝫ in tuo ſenſu/ aut in tuo ꝟbo dña/
ri ꝑmittas. In ipā eñ initiuꝫ ſumpſit ois
ꝑditio. ſ. angeloꝝ ⁊ hoim. Itē Eccī. viij.
Initiū omis peti: ſuꝑbia. Iſtud g̊ caput
cōtriuit ꝟgo ꝑ humilitatē ſuā: que maior
fuit q̄ꝫ ſuꝑbia luciferi. Figura habet etiā đ
Iudith q̄ precidit caput Holofernis. i.
diaboli qui interpretat ſedens in anguſtia
q̄ ſedet ligatus in anguſtia eterne dānati
onis. Iudith. xiiij. Una mlier hebrea fe/
cit ꝯfuſionē in domo Nabuchodonoſor: q̄
interpretat infirmitas vel infirmus: ⁊ ſig
nat diabolū/ q̄ eſt cauſa omis infirmitatis
ſpūalis ⁊ corꝑalis. Sap̄. ij. Inuidia dia/
boli mors introiuit in orbē terraꝝ. Quā/
uis aūt ſuꝑ ſcriptura dixerit de capite ſer
pentis in ſingl'ari: tñ pſalmiſta ponit plu/
ra capita ī plurali di. Deus aūt rex noſter
ante ſecl'a oꝑatus eſt/ ſalutē in medio ter/
re. Tu ꝯfirmaſti in ꝟtute tua mare/ cōtri
bulaſti capita draconū in aquis: tu confre
giſti capita draconis. pš. lxxiij. Nota ī me
dio terre. i. in vtero ꝟginis ſm Glo. q̄ dici
tur terra noſtre fecunditatꝫ ⁊ humilitatꝫ.
Pš. Ueritas de terra orta eſt. Tu confir
maſti in ꝟtute tua mare. i. gentes. cōtribu
laſti capita draconis. Capita g̊ iſta dia/
boli ſunt ſeptē: ſm ꝙ ſeptē ſunt pctā mor/
talia. Dic illa ⁊c̄. Primo ergo virgo cō/
triuit caput diaboli. ſ. ſuꝑbiam ꝑ ſuā hūili
tatē: que fuit in ea tanto maior: quāto ipā
excellentior. Fuit eñ honorata ab angelo
q̄ ipſaꝫ reuerent ſalutauit. A patre q̄ ipāꝫ
ab eterno elegit. A ſpirituſctō/ q̄ eam ſan
ctificauit. A filio qui eaꝫ impregnauit. A
toto mūdo/ qui eam beatā dixit. Tamē ſe
humilians dicit. Quia reſpexit humilita
tē ancille ſue. Scđm caput diaboli eſt
auaritia. Hoc caput contriuit ꝟgo beata
ꝑ ſuā paupertatē. Fuit eñ pauꝑ ante par/
tum: quia nupta fuit pauperi ſponſo. Uſa
pauꝑe mūdo ⁊ hoſpita in paupere domo.
Fuit pauꝑ in partu: qꝛ ꝓ thalamo habuit
ſtabulū/ ꝓ lecto habuit preſepe ⁊ fenuꝫ: ꝓ
domicellis bouē ⁊ aſinū. Fuit etiaꝫ pauꝑ
poſt partū: qꝛ obtulit oblationē pauperū.
nutriebat filiū ꝑ acum ⁊ colum: ⁊ nulluꝫ
cum filio habuit domiciliū. Prouer. xxx.
Manū ſuam miſit ad fortia: ⁊ digiti eius
apprehenderūt fuſum. Tertium caput
eſt luxuria. Iſtud cōtriuit ꝟgo Maria ꝑ
virtutē ꝟginitatꝫ/ que tanta fuit in ea: vt
non ſolum in ſe reluceret: ſed etiā in alijs.
Quāuis eñ pulchra eſſet: a nullo tñ vnq̄ꝫ
potuit cōcupiſci: qꝛ eius puritas corda in/
tuentiū penetrabat ⁊ mot⁹ illicitos extin
guebat. Uñ aſſimilat flori ⁊ odori vitꝫ: q̄
fugat ſerpentes. Eccī. xxiiij. Ego q̄ſi vitis

fru.ſua.odoris. Ipſa etiaȝ fuit primiceria
ꝩgitatꝫ. Vñ cõparaꝛ amigdalo q̄ ſic inꝛ
ceteras arbores prima flores ꝓducit. Sic
ꝛ ipſa inter mĺieres prima florē ꝩginitatꝫ
emiſit. pſ̄. Adducenꝛ regi ꝩgines poſt eā.
De iſta amigdalo dicitꝛ Eccl'ſ vlt. Flore/
bit amigdalꝰ ꝛ impinguabitꝛ locuſta: ꝛ diſ
ſipabitꝛ capparꝫ. Tunc amigdalus floruit
quādo ꝩgo beata votū virginitatꝫ emiſit
Locuſta vero. i. gentilitas inſtabilis ꝛ in
quieta tunc gr̄a ſpūſſancti ipinguata fuit
ꝛ capparis. i. ꝓplꝰs iudeoꝝ in diſſipationē
iuit. Capparis eſt frutex ſpinoſus ſuꝑ ter
ram expaſſus: ꝛ ſignificat populū iudeoꝝ
durū ꝛ rebellē/ ꝛ ſemꝑ terrenis adherentē

Quartum caput diaboli fuit; inuidia.
Hoc cõtriuit virgo ꝑ charitateȝ. Habuit
em̄ charitatē ad om̄es. ſ. ad deū ꝛ ad ami/
cos. Propꝛ qd̄ dicit. Ego mater pulchre
dilectionis. Eccl̄i. xxiiij. Hanc autē chari
tatē tantā habuit/ ꝙ etiā in alios tranſfu
dit. Vt p3 in Joan. bap. Lu. j. Vt facta
eſt vox ſalu. tu. in au. me. exul. i gaudio in/
fans in vtero meo. Quintū caput dia/
boli eſt gula. Hoc cõtriuit ꝩgo ꝑ abſtinē/
tiā: q2 parciſſime vixit: abſtinentia em̄ eſt
amica ꝩginitatis ꝛc̄. Sextū caput dia/
boli eſt ira. Hoc cõtriuit virgo per peni/
tentiā: quā fortiſſime tenuit. Nota ꝙ ſalu
tabat crucifixores filij ꝛc̄. Septimū ca
put diaboli eſt acidia. Hoc contriuit ꝩgo
ꝑ diligentiā. Nā vt ait Hiero. ad Croma
cium ꝛ heliodoꝝ. Beata maria iſtā regu/
lam ſibi ſtatuerat: vt de mane vſqȝ ad ter/
tiā orationi inſiſteret. A tertia vſqȝ ad no
nā operi vacaret. A nona vero ab oratiōe
nō recedebat: donec angelꝰ appareret ſibi
ꝛ bene miniſtraret. Prouer. vlt. Conſide/
rauit ſemitas domꝰ ſue: ꝛ panē ocioſa nō
comedit. Patet ergo quō ꝩgo beata cõfre
git capita draconis. Propterea virgo fuit
in figura virge ꝓphata: vt diceꝛ prima ꝑte
ſequēti. Prefiguraꝛ etiaȝ in rubo Moyſi.
Itē in virga Aaron. Vide ifra. ¶ Ter/
tio fuit benedictꝰ a ꝓphis. Fuit em̄ a mul/
tis ꝓphis ſepiꝰ ꝓphata. Vide infra in ſmo
ne de annūciatiōe q̄ incipit. Ecce concipi
es in vtero. parte. iiij. Et adde illud qd̄ ꝓ/
pheraꝛ. Nūe. xxiiij. Orieꝛ ſtella ex Jacob:
ꝛ ꝯſurget ꝩga de iſrl': ꝛ ꝑcutiet duces mo/
ab. Itē. pſ̄. Deſcēdet ſicut pluuia in vel/
lus: ꝛ ſicͭ ſtil. ſuꝑ terrā. Nota hic hiſtoriaȝ
de vellere Gedeonis ſicut legitꝛ iudicū. vñ
Berñ. ſuꝑ miſſus eſt: ſic ait. Quid illiꝰ ge
deonis ſignificabat vellus qd̄ vtiqȝ d̄ car
ne tonſum: ſed ſine vulnere carnis in area
ponitꝛ/ ꝛ nunc quidē lana: nunc vero area
rore ꝑfunditꝛ: niſi carnē aſſumptā de carne
ꝩginis/ ꝛ abſqȝ detrimēto ꝩginitatis. Cui
vtiqȝ diſtillantibꝫ celis tāta ſe infudit ple
nitudo diuitatis: vt om̄es acciperemꝰ qui
vere ſine ipā nō aliud q̄ȝ terra arida ſumꝰ
Huic quoqȝ Gedeonico facto ꝓphicuȝ di
ctum/ pulchre ſatis cõuenire videtꝛ: vbi le
gitꝛ. Deſcendit ſicut pluuia in vellus. Nā
ꝑ hoc qd̄ ſequitꝛ: ſicut ſtillicidia ſtil. ſuꝑ ter
ram idem intelligi datur/ ꝙ ꝑ inuentā ro/
re madidam terrā. Pluuiā nempe volun
tariā quaȝ deꝰ hereditati ſue ſegregauit:
placide priꝰ ꝛ abſqȝ ſtrepitu oꝑationis hu
mane ſuo i quietiſſimo lapſu ꝩginē dimi/
ſit in vterū. Poſtmodū vero vbiqȝ terraꝝ
diffuſa eſt ꝑ ora predicatoꝝ/ nō iam ſicut
pluuia in vellus: ſed ſicut ſtillicidia ſtil. ſu
per terrā cum quodā vtiqȝ ſtrepitu ꝩboꝝ/
ac ſonitu miraculoꝝ. Si quidē recordate
ſunt nubes ille q̄ portabant pluuiā prece/
ptum ſibi fuiſſe cū mitterenꝛ: qd̄ dico vo/
bis in tenebris dicite in lumie: ꝛ qd̄ in au
re auditis p̄dicate ſuꝑ tecta: quod ꝛ fece/
runt. Et em̄ in oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ:
ꝛ in fines orbis t̄re ꝩba eoꝝ. Hec Bern.
¶ Quarto fuit benedictꝰ a gentilibꝫ ꝛc̄.
Unde legitꝛ in legenda natiuitatis dñi: ꝙ
Octauianus imperator vniuerſo orbe di
tioni Romane ſubiugato: tm̄ ſenatui pla
cuit: vt eum ꝓ deo colere vellet. Prudens
autē imperator ſe mortalē intelligens im
mortalitatis ſibi nomen noluit vſurpare.
Ad illoꝝ vero importunā inſtantiaȝ Si/
byllam ꝓphiſſam aduocat. ſcire volens ꝑ
eius oracula/ ſi in mūdo maior eo alter na
ſceretꝛ. Hec Sibylla fuit tiburtina: ſic di/
citur in chronica martiniana. Cū ergo in
die natiuitatꝫ dñi/ conſiliuȝ ſuꝑ hac re cõ
uocaſſet: ꝛ Sibylla in camera imꝑatoris
oraculis inſiſteret in die media circulꝰ au/
reus apparuit ꝯtra ſolem/ ꝛ in medio cir/
culi ꝩgo pulcherrima puerum geſtans in
gremio. Tunc Sibylla hoc Ceſari oſten
dit. Cum autē imperator ad predictā vi/
ſionē plurimū admirareꝛ: audiuit vocem

dicentē. Hec eſt ara celi. Dixitq́ʒ ſibylla.
Puer maior te eſt: ⁊ ideo ipſuʒ adora. Ea
dem ergo camera in honorē ſancte Marie
dedicata eſt. Unde vſqʒ hodie dicit ſancta
Maria ara celi. Intelligens igit impera-
tor: ꝙ hic puer maior ſe erat ei thura obtu
lit: ⁊ deꝰ de cetero vocari recuſauit. Et ſic
patʒ .iiij. pars. Ideo Greg. in primo mo-
raliū circa principiū. Redemptor inq̄t no
ſter/ſicut ad redemptionē iudeoꝝ ⁊ genti
liū venit: ita ſe iudeoꝝ ⁊ gentiliū ꝓphetaꝝ
vocibꝫ voluit: vt ꝑ vtrūqʒ populū p̄dicere
tur/qui ꝑ vtroqʒ ꝓplo quādoqʒ pateretur.
Hec ille. Nec curo alienare hic qđ aliqui
dicunt: ſcʒ Uirgiliū preſenſiſſe/aut ꝓphe-
taſſe incarnationē filii dei cuʒ dixit. Iam
redit ⁊ ꝟgo redeunt ſaturnia regna: Iam
noua ꝓgenies celo demittit alto. Ite ali-
bi alias ſcribit patreʒ loquentē ad filium.
Nate mee vires mea magna potētia ſolꝰ.
Et alibi verba ſaluatoris in cruce. Talia
ꝑſtabat memorās: fixuſq́ʒ manebat. Naʒ
Hierony. In ep̄la ad paulinū iſta deridet
dicēs. Puerilia ſunt hec ⁊ circulatoꝝ ludo
ſilia docere qđ ignores ⁊c̄. ¶ Quīto fuit
benedictꝰ ab angelis ⁊c̄. Dic hiſtoriā: qñ
angelus reuelauit Ioachim ⁊ ſcrē Anne
de virgine ꝯcipienda ⁊ naſcenda: habet in
legenda natiuitatꝭ btē ꝟginis. ¶ Sexto
fuit benedictꝰ a ſpūſctō: ꝑ ſanctificationē
ſpecialē. Fuit em̄ in vtero mr̄is ſctificata.
Et hoc oſtēdit exēplo rōne ⁊ auctoritate.
Exēplo quidē ſicut de Hieremia ⁊ Ioā.
bap. hoc aſſerit: ò quoꝝ p̄mo dicit Hiere.
j. Anteq́ʒ exires de vulua ſanctificaui te.
De ſcđo ꝟo dicit. Lu. j. Spirituſctō reple
bit adhuc ex vtero matrꝭ ſue. Si ergo de
iſtis hoc aſſerit, quoꝝ vnꝰ fuit ꝓpheta chr̄i
⁊ alter precurſor chr̄i: multo fortiꝰ de iſta
credendū eſt/q̄ fuit mater chriſti. Ratiōe
etiā ꝓbatur. Nullus gemmā p̄fulgidam
in vaſe/imundo collocaret: ſic nec deꝰ pa-
ter filiū ſuū in vtero Marie poſuiſſet: niſi
mōs fuiſſet. Dañ. Sctūs ei eiꝰ in ſctis ha
bitat. Auctoritate vero ꝓbat. pſ̄. xlv. Flu
minis impetus letificat ciuitatē dei: ſcti-
ficauit tabernaculū ſuuʒ altiſſimꝰ. Uide
ſup̄ in ſmone de conceptione ꝟginis qui
incipit. Nondum erant abyſſi ꝑte. v. ⁊ infra
in ſmone de ꝯceptione qui incipit. Ab ini
tio ⁊ ante ſecula creata ſum ⁊c̄, in fine.

¶ Septimo fuit benedictꝰ ab eccl'ia: per
ſingularē ſolennizationē. Dic ꝙ de tribus
tm̄ fit feſtū de natiuitate: vicʒ de chr̄o/ꝟ-
gine/⁊ Ioan. bap. ⁊ rationē quare: dic vt
in legenda natiuitatꝭ ꝟginis. Uel ſi loq̄-
ris de conceptione ꝟginis: dic ꝙ hodie ſit
feſtum de ꝯceptione. Et q̄uis habeat no
men de ꝯceptione/tamen feſtum ꝓprie eſt
de ſanctificatione. Quū em̄ hodie fuerit
caro cōcepta: ⁊ nō anima infuſa ſed poſt.
lxxx. dies: vt dicit Glo. Leui. xij. Sequit
ꝙ hodie nō fuit ꝓprie virgo Maria cōce-
pta/nec ſanctificata: q2 de noiatio non fit
a materia ſed a forma. Sed q2 ſctificatio
nis hora neſcitur: ideo fit hodie feſtum de
ſanctificatione/qđ dicit de ꝯceptione: q2
tempus cōceptionis nobis notum eſt: ſed
nō ſanctificatiōis concor. Tho. in. iij. pte
q. xxvij. art. ij. ad tertiū. Et nota ꝙ poſtq́ʒ
fuit ania infuſa fuit ſctificata. Uide infra
in feſto ꝯceptionis ſermo. qui incipit. Ab
initio ⁊ ante ſecl'a. ⁊ circa in fine ſmonis.
¶ Octauo fuit benedictꝰ a filio dei ꝑ car
nalem aſſumptionē: q2 filius dei ſumens
de ea carnē ſanctificauit eam augendo: ſcʒ
ſanctitatē quā prius habebat. Lu. j. Spi
ritus ſanctꝰ ſuꝑueniet in te: ⁊ virtus altiſ
ſimi. i. filiꝰ dei obumbrabit tibi. i. corpus
de ſe aſſumet.

¶ In feſto beate Lucie. Sermo. VI.

Liberaſti me
dñe de ꝑditione. Eccl'i. vlt. Ho-
die in tota eccl'ia fit feſtū de btā
Lucia. Sic ergo erit ⁊ ſermo. Salutetur
virgo ⁊c̄. Uerbum iſtud intelligo in ꝑſo-
na btē Lucie q̄ regratians deo dicit. Dñe
tu liberaſti me de ꝑditione. Modo inuene-
nio in ſcriptura ſacra: ꝙ in hoc mūdo ſūt
q̄nq́ʒ ꝑditiones hoim ⁊ mulierū ex pctis a
quibꝫ deus liberauit beatā Luciam.

Prima perditio eſt anime: ⁊ iſta venit
ex peccato ſuꝑbie.

Scđa ꝑditio eſt corꝑis: ⁊ iſta venit ex
pctō luxurie.

Tertia perditio eſt temꝑis: ⁊ iſta venit
ex pctō acidie,